

Πέρα από το ημερολόγιο, τη θυμίζει και το γειτονικό σύστημα προσκόπων όπου κτυπούν τα τύμπανα καθώς ροετοιμάζονται για την παρέλαση. Ασφαλώς και οι πλανόδιοι πωλητές της γαλανόλευκης που αραδιάζουν την πραμάτεια τους στα πεζοδρόμια να κυματίζει ατίθασα στους δροσερούς πουνέντηδες της Άνοιξης.

π

Πλην όμως εκείνη η εικόνα των χρόνων του Δημοτικού, που ήταν ξέχειλη από περηφάνια και ηρωισμό, τυλιγμένη στην κλαγγή των όπλων της εξέγερσης, στους στίχους του Σολωμού και στις νότες του Μάντζαρου, απομακρύνεται. Σαν να έχει ξεθωριάσει. Σαν να έχουν χαθεί οι στόχοι.

Στην μελέτη του '21 πολλά άλλαξαν έκτοτε στην παιδική ματιά που συν τω χρόνω ενηλικιώθηκε. Κάποια προστέθηκαν, άλλα αφαιρέθηκαν το αποτέλεσμα ήταν , ότι το 1821, όπως και οι βαριές χρονιές του 20

αιώνα, το '22, το '36, το '40, το '44, το '67 το '74, προβάλλονται στο σήμερα κληρονομώντας εσαεί, γενναιότητα και αδιέξοδα, αδυναμίες και χαμένες ευκαιρίες.

Και όταν χάνονται οι ευκαιρίες επικρατεί η θολούρα, η αδιαφορία, τα ψεύδη. Είναι τότε που ξεχνιέται το «ως πότε παλικάρια» καθώς χάνεται ανάμεσα από τα καθρεφτάκια της ανάπτυξης και την ασθένεια του καταναλωτισμού.